

עם נשמתו בחוכו והעלה אותו לפני צ"ד הגדול של יולד נשמות, ואז ילדה צ"ק מפי הצ"ד ואמר לי קרית ושנית, אמרתי לו קרית ושנית, מיד לזה להביא חומש ואמר לו קרא בו מיד, ומיד כשפתחתי הספר מלאתי כתוב ולא תשחית את פאת זקןך ולא ידעתי מה להשיב, מיד שמעתי קול אחד שהי' מוכריז טנו נשמתו להביאה במדרגה ההתנוגה של גיהנם, ילחה צ"ק ואמר המחיתו לו יהודה בני נריך שאלה אחת לשאל ממנו ועתה הוא ציקש רחמים על נשמתו שידבר עמו לכן לא חרד נפשו שאלה הביטו נא אחי ורעי כמה גדול עונש המנלה שער זקנו במספרים ומכ"ש בהער השם ישמרנו וכתב עוד כאשר מגלה פאת דקדושה הרומו אל השכינה הוי קם פאת דקליפה שהיא לילית שי"ש לה תי"פ מחנות כו' ושמע עולה תי"פ ומתחברת עם בעלה סמאל כו' ואותם הקליפות העולדות ע"י הפא זה מחיבור לילית עם סמאל הם דומים לפרות רעות שדים רעים הדורסים אחרי מות האדם המשתחית פאת זקנס והם דורסים על פאת זקנס כדי להכניע הקדושה שנקרא פאת תחת רשיהם הכל על דין צד נש טב ל"י דלא אתברי בעלמא (יין המשומר) :

(ל) **ובכפר** ילקוט יצחק צם' ילקוט ראובני כי שלשה מלאכים שכל אחד מסיים במלת אל העולה מגן שהם ר"ת מיכאל גבריאל טריאל עומדים בפיתות

(ל) **וכדי** להלביב לב הקורא אעתיק מה שמלאתי בקילור שלי"ה הישן וצם' עולם העשיה צסס ספר יין המשומר צסס ס' הגן על פסוק ולא תשחית את פאת זקןך, אפי' במספריים, וז"ל כי הריר זלמן בה"ר יהודה החסיד ז"ל אמר לי אבא מורי החסיד שבימיו הי' מעשה בעשיר צשפ"א שהי' מגלה זקנו במספריים והי' אבא מורי בא ומוחה בו ולא השגיח על דבריו, כי אמר העשיר אסענים אחי ואני יכול לסבול הזקן, אמר לו אבא מארי ידוע תדע כי מורה יהי' אחריכך, כי לאחר מותך יבואו מלאכי חבלה הדומים לפרות ויהי' דורסים על פאת זקןך, כי זהו עונש של המשחיתים פאת זקנס, ותדע שכן הוא רמוז בחזרה לא תקיפו פאת ראשכם ולא תשחית ר"ת פרות, וכשנפטר אותו העשיר היו יושבים אללו כל הגדולים צשפ"א ואבא מורי הי' צס, והי' כותב שם אחד זורק על אותו עשיר המת ותיקף קם על רגליו, וכל היושבים שם צברו מפניו מחמת הפחד, והתחיל אותו המת למרוט את ראשו ותולש צבערוביו, ואמר לו אבא מארי מה לך אל' אוי לי שלא שמעתי לך איל' הגידה נא לי מה נעשה לנשמתך איל' כשילאה נשמתו בא מלאך חבלה ודומה לפרה גדולה והביא עלי אחד מלא זפת כר"ת תשחית פאת זקןך וגפרית ומלח לקבל נשמתו והניחה לחוכו ולא היתה יכולה ללאת משם, ובא מלאך אחד מב"ד של מעלה ונטל מאתו אותו הכלי

זקני ישראל

עסען דארטין חזיר, אין דעם קומען אריין שיכורע יודין אין עסען אויך חזיר, נו וועט דען דער אורח אויף מיט זיי מיט האַלטין, דעם גלייכין איבער די מענטשין וואס דער יצה"ר האָט זיי פאר שיכורט, נו זאָל דער מיושבדיגער מענטש אויף מיט זיי מיט האַלטין, אויף יעדען מאָהל איז דאָ פיל לאַוין. אין אויף יעדען לאַו איז דאָ 39 מלקיות דאָס באטרעפט אין די טויזנדער מלקיות. הגם דאָס ב"ד האָט גיט קיין רשות צו שלאָגן, וועט ער אָפּ נעמען זיינע מלקיות דורך שלעכטע מלאַכים וואס איז נאָך ערגער פון אינזערע מלקות, אין אַטייל מאָהל באַצאָלט מען נאָך אויף די יעצט אַזוי ווי די גמרא זאָגט דין אַרבע מיתות לא בטלו, דאָס זעלבע איז ביי מלקות : (ב) אין פסוק שטייט יבש חציר נבל ציק ודבר אלקינו יקום לצולם, דער טייטש איז די מענטשין זענען אַזוי ווי גראַן עס לאזט זיך אויס זייערע יאָהרין זענען זיי שוין גאר

